

Ő is nálunk végzett, gyere, tanulj Te is nálunk!

*Riport
Radasics
Vilmossal*

*Te is Sopronban tanultál, a Nyugat-magyarországi Egyetem
Közgazdaságtudományi Karán. Miért hozzánk jelentkezted érettségi után?*

Ennek több is oka volt, az egyik és legfontosabb, hogy a sport határozta meg az életemet, előtte is a gimnáziumban is BMX-eztem és itt Sopron tulajdonképpen a BMX-nek volt a fővárosa. Ezért nem is akartam elmenni innen, és itt volt a Közgazdaságtudományi Kar, engem érdekelt is ez képzés, jó hírét is hallottam az egyetemnek és gondoltam, akkor összekötöm a kellemest a hasznossal.

*Mentek az egyetemi évek, jöttek a zárthelyi dolgozatok, a vizsgaidőszakok.
Dolgozatot is írni kéne, vizsgázni is kéne, hogyan tudtad ezt összeegyeztetni a sporttal?*

Igen elég nehéz volt, de szerencsére a BMX az inkább nyári sport, a versenyek inkább nyáron voltak, és volt, amikor elmentünk szurdán versenyre és hétfőn hazajöttünk, akkor tulajdonképpen csak kedden voltam itthon. A nyári vizsgaidőszakban azért nehéz volt összeegyeztetni, ezért volt is 1-2 csúszás a vizsgákban.

A csapattagok, társak hogyan tudtak segíteni, hogyan álltak ehhez?

Voltak kompromisszumok, ha éppen vizsga volt az edzés időpontjában, akkor természetesen vizsgázni mentem el, kihagytam az edzést, és utána egy plusz edzésre mentem el. Napi 2 sokszor 3 edzésem is volt, ezért is voltam egyéni tanrendes, emiatt sokszor nem voltam ott a tanórákon, ezt be kellett pótolni, ezt elég nehezen tudtam összeegyeztetni a sporttal.

A Pekingi Olimpia óta eltelt majdnem egy év. Mesélnél az élményeidről?

Nagyon hirtelen jött, derült égből villámcsapásként ért az, hogy kijuthattam az olimpiára, nem pontokkal jutottam ki. Nem is igazán fogtam fel addig, ameddig nem ültem egy repülőn a többi magyar sportolóval, megkaptam az egyenruhákat, öltönyt, melegítőt. Utána, amikor megérkeztünk az olimpiai faluba, még ott sem nagyon hittem el, hogy kint vagyok, olyan volt az egész nekem, mint egy álmovilág. Próbáltam mindent percét kihasználni, hiszen tudtam, hogy csak 10 napig vagyok kint az olimpián, megpróbáltam minden fejben lefényképezni. Óriási élmény volt, hogy olyan sportolókkal voltunk szomszédok, akik akár több olimpiai érmet is szereztek az évek során, beszélgettem velük, nagyon szimpatikus volt mindenki. Érdeklődve fogadták ezt a sportágat, én azt hittem, hogy ha odamegyünk BMX-esek, akkor majd szkeptikusan fogadják ezt a sportágat, de nagyon érdeklődőek voltak, és nagyon jó érzés volt, hogy szurkoltak, a TV-n keresztül nézték. Amikor visszajöttünk a versenyről, mondták, hogy szép volt, gratuláltak. Ez az összetartás nagyon jó érzés volt ott, a csapaton belül.

Befejezted az egyetemet, mik a terveid a jövőre? Munka, sport?

A munkába már tavaly belekóstoltam, 2009 januárjától egyre erőteljesebben koncentrálok rá. Egy ingatlanfinanszírozással, nyugdíjprogramokkal, befektetésekkel, biztosításokkal foglalkozó közvetítő cégnél dolgozom, ott vagyok fiókvezető, egyelőre jónak tűnik, amit csinálok, össze is tudom egyeztetni a sporttal, elég rugalmas az időbeosztás. A tervem, hogy most ezen a területen minél jobb legyek, ugyanúgy, mint a sportban ezelőtt. Most inkább a munka van előtérben.

Olvastam, hogy azt tervezed, hogy abbahagyod a profi sportot, ez igaz?

Igaz, mégpedig anyagi okokból. Nagyon sok pénzébe került a szüleimnek, a maradék pénzt a szponzoroktól kellett összeszednem, minden ami jött, az elment a sportra, a saját egzisztenciámra nem tudtam fordítani. Szüleim nem tudták ezt tovább támogatni az olimpia után, kerestem szponzorokat fél éven keresztül, de sajnos nem találtam, és mellette dolgoznom is kellett. Elmaradtak az edzések, nem éreztem magam olyan formában, hogy újabb 4 évet a „borotva élén táncolva” végigsportoljak és majd 30 évesen vágjak neki az életnek.

Úgy gondolom, hogy itt a magyar sportban, amit a helyi viszonyok között le lehet érni, azt elértem, kint voltam az olimpián, most inkább a munkámra koncentrálok. Nehéz döntés volt, hogy hobbi szinten folytassam tovább. Tehát folytatom, eljárók országos bajnokságokra, kisebb nemzetközi versenyekre, csak kijutni évente 4-5 világkupára, világbajnokságokra, Európa bajnokságokra, arra nincsen pénzem. Nehéz döntés volt, de sajnos meg kellett hoznom.

Végezetül megkérdezném, hogy milyen sporteredményeidre vagy a legbüszkébb?

Természetesen arra vagyok a legbüszkébb, hogy kijutottam az olimpiára, ezen kívül, Európa Bajnokságon többször álltam dobogón, többször voltam második, harmadik helyezett, Sopronban volt egy Európai Bajnoki forduló, ahol be tudtam jutni a hazai közönség elé a döntőbe, az nagyon jó érzés volt. Sorozatban háromszor is voltam az „Év sportolója” BMX-en belül, és nyolcszor voltam országos bajnok.

Köszönöm a riportot, és sok sikert kívánok a munkádban és a sportban!

Radasics Vilmosmal Szóka Károly, a Pénzügyi és Számviteli Intézet adjunktusa beszélgetett.